

Husdyrbruget i 1905

med særligt Henblik paa Kvægavlen og Kvægbruget.

Af Statskonsulent *Axel Appel*.

I.

For Landet som Helhed frembød Aaret 1905 bedre Vilkaar for et lønnende Husdyrhold end dets Forgænger, og det kan vel karakteriseres som et jævnt godt Aar. 1905 har stigende — og gode — Priser at opvise for Landbrugets Salgsprodukter, et Forhold af den allerstørste Betydning for det økonomiske Udbytte af Arbejdet med vore Husdyr.

Vi have ganske vist haft en Prisstigning paa adskillige af Produktionsmidlerne — Oljekagerne have særlig været dyre i sidste Halvdel af Aaret —, men denne har dog ikke kunnet ophæve de heldige Virkninger af Produkternes Prisstigning, og selv med Henblik paa de i adskillige af Jyllands Egne mindre gode — ja tarvelige — Ernæringsforhold, som man har maattet byde Kvæget i Sommerhalvaaret, har Aaret dog ogsaa i denne Henseende været sin Forgænger overlegent. Have Arbejdsvilkaarene end ikke været glimrende, saa have Forholdene dog været saaledes, at hvor ikke den enkelte Egn har været ramt af særlig ugunstige Omstændigheder i Henseende til Vejret og Insektangreb, der har man faaet et passende Vederlag for sit Arbejde.

Produktionsmængden er i store Træk uforandret, men ganske vist med noget ændret Fordeling overfor de for-

skellige Eksportartikler. Der er saaledes en betydelig Nedgang i Flæskeeksporten, hvilket ikke er underligt, efterdi saa mange af Landets Svinebesætninger i Aarets Løb vare hærgede af Stivsygen, medens der er en meget stor Fremgang i Udførselen af levende Kvæg, Kød og af Heste. Hvad selve den udførte Smørmængde angaar, da er denne noget mindre end i 1904, men lægges hertil den Smørmængde, der er repræsenteret i den til Tyskland i 1905 udførte Mængde Mælk og Fløde, bliver Smørmængden faktisk den samme som forrige Aar. Ogsaa Ægudførselen er paa Højde med den i 1904.

Betydelig højere Priser, gennemgaaende bedre Forhold i Sommerhalvaaret og en stor Produktion, det er Aarets Hovedindtryk paa dette Omraade. Der er derfor ogsaa arbejdet med en tiltagende Frejdighed og Tro paa, at Fremtiden bringer om ikke gyldne saa dog gode Tider for Landbruget i Danmark. Dette er af Betydning for det kommende Arbejde, der ligger og venter paa at blive taget op.

Vinterfodringen i 1904—1905.

Det var ikke under særlig lyse eller lovende Udsigter, at man i mange Kvæghold i Efteraaret 1904 gik Vinterfodringen i Møde. Roehøsten havde været lille — og Halmmængden meget knap — mange Steder; at Høhøsten til Dels havde været god, bedrede Forholdet en Del. Og det gik langt bedre end ventet med at komme gennem Vinteren uden at lide Fodermangel. Hertil bidrog meget den milde Vinter med hyppige vestlige Vinde — en Temperatur i December—Februar, der var 1.4° over Normalen — samt en fra Begyndelsen af gennemført Sparsommelighed. At der mange Steder maatte spares mere paa Straafoderet, end ønskeligt var, er sikkert nok — og der maatte ogsaa købes Halm, ligesom der blev opfodret megen Lyng i adskillige jyske Egne, hvor denne er rigelig til Stede, og med et meget godt Resultat. Egentlig Fodertrang i nogen videre Udstrækning blev der ikke.

Kraftfoderforbruget.

Forbruget af Kraftfoder i Vinteren 1904—05 har været meget betydeligt, hvilket er let forklaret ved de smaa Roebeholdninger. Kvægets Omsætningsevne skal udnyttes! Det manglende Roefoder er derfor til Dels erstattet af Kraftfoder. Det er i god Overensstemmelse med den Kendsgerning, at 1905 viser en meget stor Indførsel af Handelsfoderstoffer, særlig af Oljekager.

Overskudsindførselen var af:

	Oljekager	Klid	Ialt
	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.
I 1899	339.6	115.0	454.6
- 1900	388.4	98.7	487.1
- 1901	457.2	81.0	538.2
- 1902	560.0	173.5	733.5
- 1903	687.1	89.4	776.5
- 1904	679.8	91.9	771.7
- 1905	755.5	140.3	895.8

Af uformalet Korn var Overskudsindførselen i Millioner Pund:

1901.	1902.	1903.	1904.	1905.
1031.2	1179.9	1007.7	1281.8	1166.2
Heraf var Majs:				
592.3	630.6	420.1	458.8	555.4

Af ovenstaaende Opgør vil det ses, at Overskudsindførselen af Handelsfoderstoffer i 1905 atter har været i stærk Opgang, idet den overstiger forrige Aars med 124 Mill. Pd. eller med 16 pCt. Hovedparten af Forøgelsen falder paa Oljekagerne, men ogsaa for Klid (og Glutenfoder) er der en stor Opgang, der procentvis er større end for Oljekagerens Vedkommende,

nemlig 52 pCt. Gaa vi 5 Aar tilbage i Tiden — til Aar 1900 —, da var Overskudsindførselen af Oljekager og Klid kun godt den halve af, hvad den nu er. Med Undtagelse af i Fjor har der været en jævn Stigning i Forbruget af Oljekager, medens Klidforbruget er underkastet meget store Svingninger, i Henhold til Prisforholdene særlig paa Korn og Majs.

Den samlede Overskudsindførsel af uformalet Korn er gaaet ned med ca. 115 Mill. Pd., hvilket omtrent svarer til Opgangen i Overskudsindførselen af Handelsfoderstoffer. Se vi imidlertid hen til Majs, indenfor det uformalede Korn, da er Overskudsindførselen af Majs gaaet en lille Million Pund i Vejret og nærmer sig saaledes atter den vi havde i 1902 og 1901.

Som et Eksempel paa Brugen af de forskellige Slags Kraftfoder og paa den Retning, som Udviklingen paa dette Omraade har taget, skal jeg for en Aarrække anføre Tallene fra vor første typiske Kontrolforening: Vejen og Omegns.

For Regnskabsaaret $\frac{1}{5}$ 1904— $\frac{30}{4}$ 1905 er der i alt anvendt til Malkekøerne 748,473 Pd. Kraftfoder. Forbruget pr. Ko aarlig er, som det ses af nedenstaaende Tal, meget lidt afvigende i de enkelte Aar med Undtagelse af 1901—02, hvor det er betydeligt højere end i de øvrige Aar.

1899—1900	1476 Pd. Kraftfoder pr. Ko.		
1900—1901	1447 -	—	—
1901—1902	1635 -	—	—
1902—1903	1413 -	—	—
1903—1904	1414 -	—	—
1904—1905	1490 -	—	—

Det i 1904—05 anvendte Kvantum Kraftfoder — 748,473 Pd. — fordeler sig saaledes (se følgende Tabel).

Det er altsaa de $\frac{4}{5}$ af det forbrugte Kraftfoder, der har været Oljekager. Vi se, at Klidforbruget i den nævnte Forening er gaaet stærkt i Vejret i sidste Aar i god Overensstemmelse med det før fremhævede Faktum,

Anvendt Kvantum Kraftfoder:

	1904—1905		1903— 1904	1902— 1903	1901— 1902	1900— 1901	1899— 1900	1898— 1899	1897— 1898
	Pd.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Oljekager	598,371	80.0	81.5	77.6	73.4	67.8	64.6	59.7	55.4
Klid	73,815	9.8	4.9	9.1	9.1	6.7	8.9	13.5	15.5
Korn	53,358	7.1	11.3	8.4	7.1	12.7	12.6	15.7	10.3
Melasse, Malt- spirer	20,900	2.8	2.3	3.4	8.6	6.7	3.3	8.3	10.6
Majs	2,029	0.3		1.5	1.8	6.1	10.6	2.8	8.2
Ialt	748,473	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

at Klidindførselen er tiltaget meget i 1905. Kornforbruget har været mindre, men slaas Korn og Klid sammen, er Forholdet omtrent som i 1904, de to Foderemner repræsentere ca. $\frac{1}{6}$ af Kraftfoderforbruget mod $\frac{1}{4}$ for 8 Aar siden.

Brugen af de forskellige Slags Oljekager har været følgende:

	1904—1905		1903- 1904	1902- 1903	1901- 1902	1900- 1901	1899- 1900	1898- 1899	1897- 1898
	Pd.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Solsikkekager	256,260	42.8	43.8	40.4	42.9	57.8	45.3	36.10	48.8
Bomuldsfrøkager	200,429	33.5	34.4	38.4	42.0	37.3	49.8	57.0	47.0
Hampefrøkager	72,125	12.0	14.0	9.9	8.9	2.3	4.1	3.60	2.9
Jordnød-, Palme-, Hørfrø-, Sesam- og Rapskager	69,557	11.7	7.8	11.3	6.2	2.6	0.8	3.30	1.3
Ialt									

Solsikkekager og Bomuldsfrøkager ere Hovedkagerne her — som overalt i Landet. Der er knap brugt saa mange Hampefrøkager sidste Aar, hvorimod der er brugt en hel Del mere af Jordnød-, Palme-, Hørfrø-,

Sesam- og Rapskager; af de 69,557 Pd., der dække over disse forskellige Sorter Oljekager, vare de 59,971 Pd. — eller de 84 pCt. — Jordnødkager.

Af ny Oljekager, der ere prøvede i det sidste Aar, kan her nævnes Valmuekager, hvilke dog ikke synes anbefalelsesværdige til Malkekøer, idet de flere Steder have bevirket en betydelig Nedgang i Mælkens Fedtprocent. — Der er benyttet en ret betydelig Del Melasse, særlig i Kvæghold, hvor der kun kunde gives faa Roer. — Blodfoder anvendes lokalt i ret stor Udstrækning — mange rose dette Foderemne, hvis svingende Næringsstofindhold gør det vanskeligt at bestemme dets Foder værdi og dermed dets Pris. En af de fynske Korrespondenter meddeler, at i visse Egne af Østfyn udgør endnu Korn Hovedbestanddelen af det opfodrede Kraftfoder. — Ogsaa i det forløbne Aar er der optraadt sygelige Tilfælde hos Kvæget efter Fodring med Oljekager — dels Bomuldsfrøkager, dels Rapskager.

Oljekagerne — Solsikke- og Bomuldsfrøkager — have været i høj Pris, særlig i Aarets sidste Halvdel, og vare i Aarets sidste Maaned ca. 1 Øre dyrere pr. Pund end i 1904. Dette Forhold er dog heldigvis fulgt af stigende Priser paa Fedevarer; Kraftfoderpris og Smørpris have fulgtes ganske godt ad, saa der ikke af den Grund har været nogen Aarsag til Klage eller til at mindske Forbruget af Oljekager.

Mælkeudbyttet.

Om Mælkeudbyttet i Vinteren 1904—05 lyde Beretningerne gennemgaaende tilfredsstillende, men selvfølgelig har der været megen Forskel. Det var jo nødvendigt i adskillige Kvæghold at spare mere paa Straafoderet end heldigt er, selv om Ulemperne i Øjeblikket muligt ikke føltes saa stærkt, og mest uheldig stillet var man jo der, hvor ogsaa Roemængden samtidig var knap.

For Sommerhalvaarets Vedkommende ere Klagerne over Mælkeudbyttet hyppige, i Henhold til de for

Græsvæksten mere eller mindre uheldige Vejrforhold. Jylland havde de mindst heldige Forhold. Til en Begyndelse var der lovende Udsigter for Plantevæksten, men allerede i Slutningen af Maj hørte man Klager over Tørke, hvilke ogsaa lød hele Juni Maaned igennem, og for Midt- og Nordjylland vedblev Forholdene at være saare ugunstige: I Maj, Juni og Juli Maaneder var Middelvarmen $1\frac{1}{2}^{\circ}$ over Normalen, en Sjældenhed, der kun er indtruffet tre Gange i de sidste 45 Aar. Den første Tid efter Udbindingen var delvis meget uheldig baade for Kvægets Velbefindende og for Plantevæksten. Efter Midten af Maj fik vi nogle Dage, hvor Temperaturen var 5° for varm, senere blev den 4° for kold; der kom Sne, og vi fik indtil 2° Nattefrost i Jylland og paa Bornholm. I mange Kvæghold tog man derfor atter Kvæget paa Stald.

Regnmængden i Maj—Juli var under det normale, om end ikke saa meget, som man havde Indtryk af, og med overmaade stor Forskellighed i de enkelte Landsdele. Heraf den store Forskel i Græs- og Kornavlen efter de forskellige Egne. Jylland var den Provins, der fik mindst, og særlig i Vestjylland, der i de 3 nævnte Maaneder kun fik 117 Mm. imod 152 som Normalen. Lolland-Falster fik derimod 154 Mm., Fyn 140 og Sjælland 137 Mm.

I August fik vi megen Regn — mere end vi ønskede. Med Undtagelse af Bornholm fik Landet 50 pCt. mere end normalt, og enkelte Amter op til 125 pCt. Flere af Sommerens Tørkeperioder var fulgt af rigeligt Solskin. Dette bidrog yderligere til, at Tørken følte stærkt og uheldigt.

Kommer hertil for Jyllands Vedkommende de stærke Larveangreb paa Plantevæksten — dels paa Roe-, dels paa Havre- og til Dels Bygmarkerne — vil man forstaa, at Kaarene paa de hjemsøgte Egne have været højst ublide.

Græsmarkerne gave for lidt — som de pleje. De gode Græsaar ere Sjældenheder! Statistisk Bureau sætter en Gennemsnitskarakter af $g. \div$ paa Grundlag af de ind-

sendte Beretninger om Græsningen i Sommerens Løb. I 1904 var Karakteren tg. +, der jo ligger tæt op ad g. ÷. Som allerede nævnt har Halvøen lidt mest af det tørre Vejr. Kun Vejle og Ribe Amter ere karakteriserede ved g. og Ringkøbing ved g. ÷, de øvrige Amter have tg. +, tg. og maadelig + (Thisted Amt), Odense Amt derimod har Karakteren mg., og kun et enkelt Amt paa Øerne har g. ÷, Resten har g. + og g.

Selvfølgelig vare saa atter Forholdene indenfor det enkelte Amt vedrørende Nedbøren ret forskellige, eftersom der faldt Tordenbyger.

At disse mindre heldige Ernæringsforhold i kendelig Grad have maattet præge Produktionen af Mælk er jo en given Sag; det maa imidlertid erkendes, at naar man har kunnet holde Mælkeproduktionen saa godt oppe, som vor Smørudførsel er et Vidnesbyrd om, da skyldes det den Kendsgerning, at man efterhaanden lærer, ogsaa i Sommerhalvaaret, at bruge Køernes Omsætningsevne, lærer, at det gode Aarsudbytte, den økonomiske Mælkeproduktion, er betinget af den rigelige og jævne Ernæring Aaret rundt. Det vil med andre Ord sige, at det bliver klart for flere og flere, at Kvægets gode Underhold om Sommeren ikke kan grundlægges paa Græsmarkerne alene, men at der i Driften og Brugen af vor Jord maa tages et Hovedhensyn til, at der kan frembringes rigelige og til de forskellige Tider passende og tiltalende Foderemner for Kvæget i Sommerhalvaaret. Her er der meget at lære, meget at gøre bedre. Vi ere endnu kun at regne for Begyndere paa dette Omraade, men det stærke Røre paa Planteavlens Omraade vil nok hjælpe til at lette os Arbejdet i saa Henseende. — Naar man ser, i hvilken Grad Spørgsmaalet om Dyrkning af Lucerne som Grønfoderplante har sat Tanker og Hænder i Bevægelse, særlig i det sidste Aar, da har man derigennem et stærkt Udtryk for den Trang, der er til at faa øget Tallet paa gode, værdifulde Afgrøder til Brug for Kvæget i Sommerhalvaaret. — De gjorte Erfaringer paa Lucernedyrkningens Omraade ere jo i høj Grad op-

mundrende. Det gælder nu om grundigt at tilegne sig de Erfaringer, der allerede ere indvundne paa dette Felt, og benytte sig af den Vejledning til Lucernedyrkningens heldige Forløb, der nu tilbyder sig paa forskellige Maader.

Se vi hen til Roedyrkingen, da er der stadig Fremgang. Ikke alene udvides det med Roer dyrkede Areal, men samtidig er det ikke vanskeligt at se, at Udbyttet forøges, idet Roemarkerne passes bedre end tidligere. Alle ere nu enige om Roernes store Betydning som et fortrinligt — og billigt — Foderemne, men saaledes var det ikke for en Del Aar tilbage. — Lad os kun her i denne Forbindelse mindes Forsøgslaboratoriets Fodringsforsøg med Malkekøer.

Roehøsten faldt højst forskelligt ud sidste Aar. I Jylland blev mange Kaalroe- og Turnipsmarker haardt hjemsøgte af forskellige Fjender, som Kaalmøllen og Knopormen; ogsaa Kaalbroksvampen har ødelagt en hel Del. Naar Udbyttet alligevel blev bedre end ventet, skyldes det de særlig gode Vækstbetingelser, der frembød sig i de sidste Maaneder. Men i mange Kvæghold har man i Vinteren 1905—06 haardt maattet savne Roer. Hertil kommer endvidere, at Indholdet af Tørstof nærmest er lavt, hvad der selvfølgelig har overmaade megen Indflydelse paa Resultatet af Roefodringen.

I Jylland foregik Indbindingen af Kreaturerne ret sent i Efteraaret. De paa mange Steder smaa Beholdninger af Straafoder og Roer i Forbindelse med god Efteraarsgræsning maatte selvfølgelig opfordre hertil. — Mange Besætninger kom paa Stald i daarligt Huld, hvad tydeligt har kunnet mærkes paa Vinterens Mælkeudbytte. Paa Øerne, hvor Høsten gennemgaaende var meget bedre, blev der indbundet betydeligt tidligere, særlig paa Lolland-Falster. Det vaade og særlig det kolde Efteraarsvejr virkede uheldigt paa Kvægets Ydeevne og Foderstand. Det er et Forhold, som man bør regne mere med, end man gør. Det er ikke tilstrækkeligt, at der er rigeligt med Græs om Efteraaret; naar Køerne fryse paa Markerne, da bliver Resultatet tarveligt.

Det var klart fra Efteraaret 1905, at i mange Kvæghold maatte der økonomiseres i en udstrakt Maalestok med Brugen af Straafoder, hvis man skulde komme nogenlunde godt gennem Vinteren 1905—06; men det er alligevel gaaet bedre end ventet. Men iøvrigt har det atter i den forløbne Vinter stadfæstet sig, at et er, at man kommer igennem — og tilsyneladende ganske godt — med en højst indskrænket Mængde Halm, et andet, at mere dog var bedre. Køerne protestere mod at blive spist af med 3—4 Pd. Halm daglig. Det gaar ud over Velværet — over det Udseende, der kendetegner Velværet og fryder Øjet — og dermed ogsaa i Længden over Ydelsen. Ogsaa i den forløbne Vinter har Lyngen været et skattet og meget benyttet Foderemne.

Produktionen af Fedevarer.

Det er en selvfølgelig Sag, at de mindre gunstige Ernæringsbetingelser for Kvæget i Sommerhalvaaret have mærket Produktionen af Smør. Vor samlede Overskudsudførsel af Smør i 1905 er 148.4 Mill. Pd. — imod 151 Mill. Pd. i 1904 —, men til Gengæld er der udført 18.5 Mill. Pd. Mælk og Fløde imod 2.84 Mill. Pd. i 1904. Omregnes dette i Smør, bliver Forskellen næppe stor. Heldigvis have Smørpriserne været højere. Med Undtagelse af 1901 have vi ikke haft højere Smørpriser siden Begyndelsen af Firserne, end vi havde i 1905, hvor Opgangen fra 1904 var 4.4 Øre pr. Pd. Derfor se vi ogsaa dette Forhold, at Værdien for Udførsel af indenlandsk Smør var 4 Millioner Kroner større end i 1904, nemlig 155.6 imod 151.6; Værdien af udført Mælk og Fløde 2.8 Mill. Kr. imod 0.3, altsaa et Plus paa disse to Poster af $6\frac{1}{2}$ Mill. Kroner. — Jævnside hermed har det sin Interesse at lægge Mærke til, at Værdien for Indførsel af Oljekager til Forbrug i 1905 er steget med 7.4 Mill. Kr., hvad der jo stemmer godt overens med de anførte Data for Mængden af indførte Handelsfoderstoffer. Efter Sta-

tistisk Bureau var Gennemsnitsprisen for indførte Oljekager 5.50 Øre imod 5.02 Øre pr. Pd. i 1904.

Der er i 1905 udført et overmaade stort Antal levende Kreaturer, langt større end i 1904, hvad nedenstaaende Oversigt viser:

Overskudsudførselen af levende Dyr var:

	1905	1904	1903	1902	1901	1900	1899	1898
	Stkr.	Stkr.	Stkr.	Stkr.	S kr.	Stkr.	Stkr.	Stkr.
Af st. Hornkvæg	112,115	86,166	57,945	44,552	40,163	38,861	36,608	35,671
- Kalve	÷ 1,127	÷ 92	64	198	÷ 26	÷ 170	÷ 2	260
- Faar	÷ 728	÷ 1,088	÷ 689	÷ 1,206	÷ 732	348	985	2,635

Dette er en Forøgelse i Overskudsudførselen af stort Hornkvæg, der andrager ca. 30 pCt.; for Kalvenes Vedkommende have vi nu altsaa en Overskudsindførsel af over 1000 Stkr., hvilket ikke er til vor Ros. Med de Priser, der ere paa velfedede Kalve, er der næppe Tvivl om, at det er en daarlig Økonomi at slaa saa mange spæde Kalve ihjel, som vi gør her i Landet. De Priser, der i det hele taget er paa Kød, ikke mindst paa Kød af unge Kvier og Stude, burde være en uimodstaaelig Opfordring til at udnytte den Trivelighed, som Afkommet af vore gode Køer er i Besiddelse af og udnytte denne i Kødproduktionens Tjeneste.

Den samlede Udførsel af Hornkvæg (stort Hornkvæg og Kalve) i 1905 var 123,679 Stkr. imod 92,006 i 1904 eller en Forøgelse af 34 pCt.

Udførselen af levende Kvæg til Tyskland foregaar jo kun ad Søvejen i Henhold til de i Tyskland gældende Indførselsbestemmelser. I 1905 er af det til Tyskland udførte Kvæg omtrent de tre Femtedele gaaet over Kolding. — Men foruden den stærke Opgang i Udførselen af levende Kvæg er der ogsaa en meget stærk Fremgang

i Overskudsudførselen af fersk Oksekød, af hvilket ca. de fem Sjettedele ogsaa gaa til Tyskland over Vamdrup og Gedser. Kødudførselen til Norge og England foregaar i alt væsentligt over Frederikshavn og Esbjerg.

Udførselen af de 123,679 Stkr. Hornkvæg fordelte sig til følgende Lande:

	1905	1904	1903	1902
	Stkr.	Stkr.	Stkr.	Stkr.
Tyskland	123,521	91,556	62,625	46,827
Rusland	139	376	289	112
Sverige	16	67	2	61
Norge	1	»	8	6
Nordlige Bilande	2	4	5	»
Andet eller uangivet Sted...	»	3	»	»
Ialt	123,679	92,006	62,929	47,006

Den samlede Overskudsudførsel af Kød var:

	1905	1904	1903	1902	1901	1900	1899	1898
	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.	Mill. Pd.
Kød af Hornkvæg, fersk . . .	27.74	21.89	20.77	27.74	22.67	26.60	31.34	23.46
— - — ikke fersk	0.67	0.74	0.51	÷0.20	0.10	0.30	1.12	0.35
— - Faar, fersk	0.92	1.23	0.76	1.11	0.73	0.70	0.90	0.48
— - — ikke fersk . . .	÷1.38	÷0.83	÷0.35	÷1.68	÷0.57	0.60	0.90	0.64
— - andre Dyr, Slag- teriffald }	25.49	24.22	13.08	12.46	8.46	10.10	11.75	9.75

Dette er en Opgang i Overskudsudførselen af fersk Oksekød af 6 Mill. Pd. eller henved 30 pCt., medens Overskudsudførselen af fersk Faarekød er aftaget med 300,000 Pd. eller med 25 pCt. — Af Kød af andre Dyr m. v.

er der ogsaa Opgang i Overskudsudførselen. Der indførtes paa denne Post 5,205,000 Pd., hvoraf ca. 1,250,000 var slagtet Fjerkræ — et Forhold, der nok kunde være egnet til at ægge vore Fjerkræholdere til at tage mere energisk og forstaaende fat paa rationel Fodning af Fjerkræ. Der mangler jo i saa Henseende vel ikke gode Forbilleder.

Den samlede Udførsel af Kød og Hornkvæg var:

	1905	1904	1903	1902	1901
	Mill. Pd. 35.40	Mill. Pd. 27.95	Mill. Pd. 25.51	Mill. Pd. 30.37	Mill. Pd. 25.35
Heraf til Tyskland	26.60	20.35	13.53	13.50	13.70
— - Norge	4.63	3.96	4.39	5.15	4.47
— - Storbritannien og Irland	1.82	2.08	6.52	11.30	6.60
— - Sverige	1.06	1.80	0.94		

Tyskland har saaledes taget 32,000 Stkr. Hornkvæg flere end i 1904 og ca. 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Pd. Oksekød mere. Trods alle Toldmure og andre Hindringer for Indførselen er Tyskland vort bedste Marked for Kød — og dette vil det rimeligvis vedblive at være, selv efter den ny Toldlovs Ikrafttræden, der selvfølgelig yderligere lægger en Skat paa de tyske Forbrugere — thi Kvægholdets Forøgelse i Tyskland holder jo ikke Skridt med Folkemængdens Forøgelse. Hvor meget det vil komme til at mærkes hos os, derom kan der endnu ikke siges noget bestemt. — Afsætningen af Kød til England er fremdeles nedadgaaende, medens Eksporten til Norge er i Tiltagende. Men ligesom England er vort Hovedmarked for Smør og Flæsk saaledes er Tyskland vort Hovedmarked for levende Kvæg og Kød. Fraregnet 158 Stkr. levende Hornkvæg har Tyskland taget den hele Udførsel.

Efter Statistisk Bureaus Opgivelse er Værdien af levende Kvæg og af Kød af Hornkvæg af udførte indenlandske Varer 37.4 Mill. Kr. for 1905 imod 27.6 Mill. Kr. for 1904 eller smaa 10 Mill. Kr. mere. Hvilket er værd at lægge Mærke til!

Kødpriserne have været opadgaaende og gode — særlig i Aarets anden Halvdel. Fedningen har været drevet i større Udstrækning end i de senere Aar og med ganske gode — nu og da meget gode — Resultater. Vel er der i 1905 som sædvanlig leveret en hel Del halvfedede Kreaturer og adskillige tarvelige Dyr, simpel Handelsvare, men der er ogsaa eksporteret mange gode Dyr. Unge fede Stude og Kvier have kostet store Priser. Tidsskriftets Kórrespondent fra Egnen mellem Roskilde og Kjøbenhavn, der er en gammel og særdeles dygtig Feder og Leverandør af 1. Kl. Varer, bemærker, at skønt Priserne i Begyndelsen af 1905 vare mindre gode, kunde der dog blive Balance i Regnskabet, da magert Kvæg i Efteraaret 1904 kunde købes til »rimelige« Priser. »Jeg har i Løbet af Efteraaret (1905) solgt 65 Kvier til 32 Øre pr. Pd., vejede i Kjøbenhavn. Disse Kvier, som i Gennemsnit vejede 1050 Pd. pr. Stk., have givet ca. 65 Kr. i Græspenge pr. Stk.« Korrespondenten slutter sin Meddelelse med den Bemærkning, at da det magre Kvæg var dyrt i Efteraaret og den tyske Toldlov træder i Kraft til Foraaret, ere Udsigterne (skrevet ved Juletid) tvivlsomme. Priserne have jo imidlertid holdt sig godt, selv lige op til 1. Marts. En Mængde Kvæg er eksporteret! — Med Priser af 30—32 Øre pr. Pd. levende Vægt er Fedningen af unge Dyr næppe nogen daarlig Forretning. Det af Afkommet efter vore gode, velbyggede og trivelige Malkekøer, som vi ikke have Brug for som Indskud i vore Besætninger, er sikkert ogsaa for godt til at sælges som »Spædekalkvekød«, en Vare, der med Rette ikke staar højt i Kurs. Gode Kalve efter gode Køer — og kun saadanne bør vi opholde os med — evne sikkert under Prisforhold paa Kød som de nuværende, hvilke der vel nærmest er Udsigt til at beholde, at gøre et lønnende

Omsætningsarbejde for os, for derefter at forlade Staldene enten som Fedekalve eller unge fede Stude og Kvier. At vort trivelige, stærkt udviklede Malkekvæg kan levere taknemlige Fedningsobjekter, derom er der næppe heller Tvivl.

Store Tyre have ogsaa været dyre, indtil 29 Øre pr. Pd. levende Vægt ere de betalte med, og gode Køer ere betalte med 26 Øre. Jyske Udsætterkøer ere betalte med op til 345 Kr. pr. Stk., uden at være fede, men det er da Køer med Vægt i.

Den noterede Gennemsnitspris for 1. Kls Kød (Stude og Kvier) paa Kjøbenhavns Kvægtorv var:

1905	50.10	Kroner	pr.	100	Pd.	slagtet	Vægt.
1904	49.52	—	-	100	-	—	—
1903	51.34	—	-	100	-	—	—
1902	48.00	—	-	100	-	—	—
1901	45.64	—	-	100	-	—	—
1900	45.60	—	-	100	-	—	—
1899	42.00	—	-	100	-	—	—

De sidste 5 Maaneder af Aaret var den gennemsnitlige Maanedspris over 50 Kr. — med 53 Kr. som Gennemsnit af September og Oktober — en enkelt Uge 54 Kr. Lavest var atter Marts med 47.5, Januar og Februar med 48.5 og 48.0.

Kolding Eksportmarked har noteret 27 Øre pr. Pd. lev. Vægt som Gennemsnit for 1905 for prima Varer og 18.7 Øre for ringeste Sort.

Berlins Kødmarked — efter Ugeskriftets Notering — havde 40.8 og 18.2.

Paa Hamburgs Kødmarked var Gennemsnitsprisen for 1. Kls Varer i Kroner pr. 100 Pd.:

	Kvæg.	Faar.	
1905	63.8	65.8
1904	62.7	62.1
1903	62.9	64.5
1902	59.4	57.7
1901	57.9	56.9
1900	58.2	55.4

Faarekød har saaledes for prima Varers Vedkommende været 2 Øre dyrere pr. Pd. paa Markedet i Hamburg end den tilsvarende Kvalitet af Oksekød, og Middelprisen for Faarekød har i 1905 været omtrent 4 Øre højere pr. Pd., end den var Aaret forud, medens Oksekød kun har været 1 Øre højere.

Kælvækøer have været meget dyre, særlig i Efteraaret 1905, hvor der er betalt op til 350 Kr. for særlig gode Køer, og hvor 250 Kr. og op til 300 Kr. ikke har været nogen sjælden Pris for gode Varer. Gode Kælvækvier have kostet omtrent det samme.

I Danmarks Ægproduktion er der Stilstand. — Der er sikkert ogsaa nedlagt en stor Del af de meget store Hønserier, der fremstod i de Dage, da Agitationen for Hønseavl blev drevet med stor Begejstring, men ikke altid med lige stor Erfaring. At flere af de store Hønserier have bragt adskillige Skuffelser, derom er der vel ingen Tvivl. Overskudsudførselen i 1905 er lidt mindre end i 1904, saaledes som nedenstaaende Tal vise; dette er dog ikke grundet i en mindre Udførsel, men i en større Indførsel end forrige Aar.

Overskudsudførselen af Æg var:

1905	17.29 Mill. Snese.
1904	17.52 —
1903	19.98 —
1902	19.00 —

Værdien for udførte indenlandske Æg var 24.8 Mill. Kroner i 1905 mod 25.3 Mill. Kr. i 1904 — en smuk Sum!

(Sluttes.)